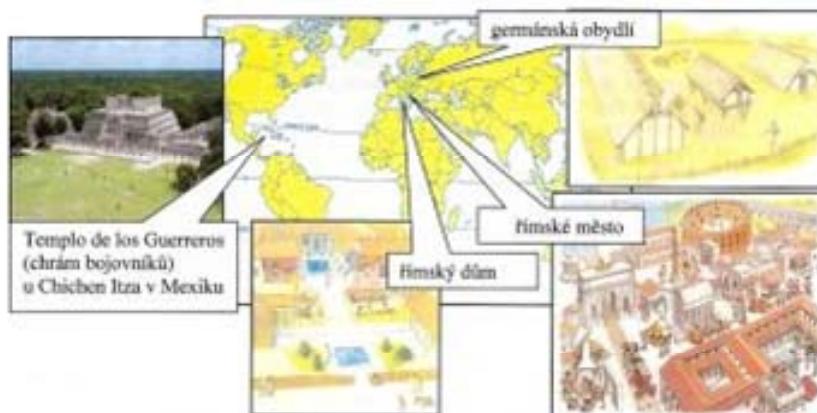

PŘÍČINY PÁDU ŘÍMA

Srovnání architektury z 5. století

ODKAZ ŘIMANŮ, ANEB CO PŘETRVALO PÁD ŘÍMA

(104)

11/27 PÁD ŘÍMA

Po Konstantinově smrti tlak germánských a dalších kmenů na hranice římské říše narůstal. Nepomáhal ani přesídlování „barbarů“ do říše, jejich hraniče měly nyní ve vlastním zájmu bránit.

Zásudní obrat přineslo nové stěhování národů, které začalo vpádem **Hunů**. Tito kočovníci z asijských stepí vtrhli jako záplava do Černozemí. Zde měly své státy germánské Gólové (Visigóti - západní Gólové a Ostrogóti - východní Gólové). Obě jejich říše Hunové doslova smetli a Germáni, využívaní ze svých domovů, hledali nová sídla na západě. Svým postupem s sebou strhávali i další kmeny. Nakonec římský císař souhlasil, aby se Gólové usadili za Dunajem na území římské říše.

Brzy však došlo mezi Góly a Římany ke sporům, které vyvrcholily ve velké bitvě v Adrianopole (378). Římané byli definitivně poraženi a padli i samotný císař. Nakonec Římané uzavřeli s Góty mír a s vnučkou římskou na dvě části - východořímskou a západoorímskou. V každé z nich však stály samostatné císaře. Hlavním sídlem východořímské říše se stala Konstantinopolis. K rozdělení říše vedla Římská cesta a snadnější správu země (rozlehlejší území se jen obtížně dalo spravovat s jedinou místní a mnohem lépe čítající silnicí okolo barbarů). Podlelo se to však jen částečně. Zatímco západoorímská

římská říše brzy dospěla k zániku, východořímská barbarům nákonc odolala a pod jmenem Byzance pokračovala až do 15. století.

Za slabé císaře vládli v západní části zatím stále častěji germánskí vojevůdci. Ani téměř se však nepodařilo odvrátit další útoky germánských kmenů, které roku 410 na čas dobyly samotný Řím.

Bíl Boč

Nové nebezpečí nastalo pro Řím, když se do čela Hunů dostal náčelník **Attila**. Huny a mnoho dalších kmenů sjednotili a z oblasti dnešního Maďarska, kde bylo jádro jeho říše, vynášel na západ. Jen s výpetím všech sil se podařilo roku 451 zastavit Attilovy hordy až v Galii, v proslulé bitvě národů na **Katalaunských polích** (vedle Římanů a Germánců - ti bojovali na obou stranách - se ještě účastnilo mnoho různých národů a kmenů). Kdo v bitvě vlastně zvítězil, je dodnes předmětem sporů. Faktickem zůstává, že Attila se načas stal. O rok později zauhnal přímo na Itálii. Nezauzil přitom na větší odpov. Aby zabránil zpustošení země, začal s ním vydohávat sam římský papež. Víc než jeho autorita však zapůsobil mor, který zachvátil hunské vojsko. Nemilosrdný vůlceň Attila nedíl rychle odtáhl. Nezapočal však na tučné vykupné. Když následujícího roku ohlavný Bíl Boč, jak se Attilovi přezdíválo, zemřel, Římané si oddychli.

Na mapě je znázorněno mohutné území - tažení jednotlivých germánských kmenů pod tlakem divotí a Hunů

SVĚT V 5. STOLETÍ

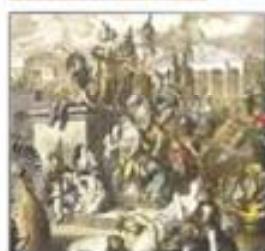

Římané nazvali kmeny žijící na území Británie Piktý podle jejich charakteristického válečného pomalování modrými ornamenty (latinsky *pictus*, anglicky *picture* = ohražek).

Obávaný vůdce Hunů Attila získal přezdívku Bílý Boží. Dnes se v lidových rěčích objevuje Bílý Boží ve významu pohromy.

Italský hudební skladatel Giuseppe Verdi (1813 – 1901) složil operu Attila.

Římané označovali všechny kmeny žijící za hranicemi barbary. Podle nich kulturně méně vyspěli, necivilizovaní. Odhad dnešní význam slova barbar.

Vandalové ničí Řím
„umění“ současných vandálů

SYMBOLICKÉ LETOPOČTY VYMEZUJÍCÍ DOBU ŘÍMSKÉ ŘÍŠE

Poslední císař

Antí smrt Attily neplňovala Římu vytoužený klid. Zahrálo věcné město vyplenění germánské Vandalské, a to tak důkladně, že od té doby slovo vandál vešlo do povědomí jako výraz pro bezdůvodný ničetele. Germáni, usazení v různých částech říše jako „spojenci“, se však sami v Římě se rychle střídali císaři, kteří byli většinou bezmocnými lebkami v rukách vojenských velitelů. Stejný osud potkal i posledního císaře západofinské říše, který nešel symbolicky jmenem zakladatele Říma – Romulus. Jeho přívrženec Augustulus, které známení Císaříček, ukazuje, o kolik měla význam císařské moci od dob jejího zakladatele Augusta. Romulus však nečelil dva roky. Každý byl Germány sesazen, nevyvolalo to ani větší ohlas. Řada oblastí západofinské říše už byla proměněna na samostatné království (germánských Franků, Ostrogotů,

Růži zmítanou krizi a stále napadanou barbary smrtelně otrávilo stěhování národů. Na sklonku 4. století vtrhli do Černomoří asijskí Hunové a vytvořili tím pohyb dalších kmenů. Obnáší říše nepomohlo ani její rozdělení na dvě části: západofinskou a východořímskou říši roku 395. Západofinská říše zanikla r. 476 sesazením posledního císaře západofinské říše roku 476 epocha starověku tradičně končí.

Zlatý pohár je též skalkou uměleckého řemesla z doby, kdy po pádu Říma a vzniku germánských království nastupuje nový vlna.

Také tento orl (jde o spolu) ukazuje proměnu výtvarného vkusu. Záliba v dráždých špercích a užitých symbolech vtak pteřivá zdobas

narozením Krista (točili na Činu), se zřejmě pod vlivem vyučující středoasijských stepí vydali na západ. Vyvolali tak silování národů a utvrdili pod Římem

